

zeptáme, odpovědi jen, že to tak bylo. Dosud se chovají pokrytecky a nejsou ke straně upřímní.

Zásada v boji s nimi je taková: ty, kteří se dopustili těžkých pře-
stupků, je třeba přísně potrestat. Ty, kteří se nedopustili velkých
přestupků, je třeba ideologicky prověřit; tuto prověrku je třeba pro-
vést přísně, ale v udělení trestu musíme projevit velkorysost. Jinými
slovy je třeba se vši přísností zjistit, jak se stalo, že se přidali k frakci
a kde jsou ideologické kořeny toho všeho. Při potrestání musíme pro-
kázat velkomyslnost a tím jim dát možnost, aby se napravili. V boji
s frakcionářstvím nesmíme ponechávat nic nevyjasněného, musíme se
dobrat faktů a zdrojů a dosáhnout slibu, že už se nikdy nic podobného
nebude opakovat. Je třeba v plné míře rozvázat před všemi tajný uzel
frakcionářů, plně je odzbrojit a udělit jim velkomyslný trest. Domní-
vám se, že při řešení této záležitosti je třeba postupovat na základě
takových zásad.

Náš názor na Kim Tu Bonga, Pak I Wana a O Ki Sopa je takový: dát
jim podle „zásady socialistického rozdělování“ tolik, kolik si „vydělali“.
Tak to bude správné. Kolik si vydělali a kolik se jim má dát, to
si rozhodněte, soudruzi, na schůzi.

To nejdůležitější v boji s frakcionářstvím je hájit ústředí strany
v zájmu jednoty strany. Bez ústředí nemůže být ani strana. Proto je
nezbytné hájit zásady demokratického centralismu, podle kterých je
jednotlivec podřízen stranické organizaci a všechny stranické organi-
zace jsou podřízeny ústředí. To jsou leninské organizační zásady. Pouze
dodržováním těchto organizačních principů je možné upevnit boje-
schopnost naší strany. Bez toho by naše strana nemohla být silná.

O ZLEPŠENÍ PRACOVNÍCH METOD OKRESNÍ STRANICKÉ ORGANIZACE V SOULADU S NOVOU SITUACÍ (Výtah)

**Projev na plenárním zasedání okresního výboru strany
v Kangso**

18. února 1960

Naše revoluce se rozvíjí s každým dnem, souběžně s ní se rozvíjí
i naše ideologie a politika strany. Ústřední výbor strany studuje nepřer-
tržitě se rozvíjející reálnou situaci v naší zemi a rozpracovává novou
politiku, odpovídající této situaci.

Politika naší strany, to je marxismus-leninismus, přizpůsobený speci-
fické situaci naší země. Můžeš číst do nekonečna marxisticko-leninskou
literaturu, nebudeš-li však studovat politiku naší strany, nedokážeš
napsat nic kloudného a nedokážeš ani vykonávat řídicí práci.

Instruktoři musí systematicky studovat politiku strany, včas pozná-
vat novou politiku, určenou stranou. Jen tehdy, budou-li dobře znát
politiku strany, budou moci rozšířit svůj okruh znalostí, správně se
dívat na vzniklé problémy, s jistotou a směle rozvíjet svou činnost.

Instruktoři ústředního výboru strany nejsou co do úrovně výše než
ti soudruzi, kteří pracují v okresních výborech strany proto, že by
byli vybíráni z řad předsedů okresních výborů strany. Mezi nimi jsou
i soudruzi, kteří byli dříve předsedy okresních výborů strany, ale jsou
tam i jiní. Co do úrovně jsou instruktoři ÚV strany vyšší než pracovníci
okresních výborů strany proto, že se jako první řádně seznamují se
záměry stranického ústředí.

Ústřední výbor strany zevšeobecňuje zkušenosti veškeré činnosti
naší strany, zatím co okresní výbor strany má pouze pracovní zkuše-
nosti v okresním měřítku. Vzhledem k tomu, že okresní výbor strany
zevšeobecňuje zkušenosti v měřítku okresu, okruh znalostí pracovníků

okresního výboru strany musí být přirozeně širší než u kádrů v obcích, které vykonávají svou práci v rámci své obce. Nebudeme-li však pravidelně projednávat a studovat politiku strany, nebudeme znát důkladně ani zkušenosti na úrovni okresu, nemluvě ani o bojových zkušenostech celé naší strany a nebudeme schopni získat ty široké znalosti, které jsou nezbytné pro řízení činnosti kádrů v obcích.

ÚV strany věnuje v současné době velkou pozornost výchově instruktorů. Stranické vedení včas seznamuje instruktory s politikou strany.

Dříve, když na ÚV strany seděli lidé typu Pak Čchang Oka, kteří neseznamovali instruktory se stranickou politikou a pouze citovali z cizích novin a časopisů, vypadalo to s výchovou instruktorů špatně. Když tito lidé psali nějaký článek, používali obtížných termínů a dlouze se rozepisovali o nejrůznějších poučkách. Nezasvěceným se výplody takových pisálků mohou zdát něčím významným, ve skutečnosti to však jsou jen a jen prázdná slova. O marxismu nevědí naprosto nic, zabývají se jen pustým žvaněním. V tom se podobají lidem, kteří nemají představu, zda je meloun uvnitř sladký nebo hořký a lízají jej zvenčí. Veškerá naše činnost je spjata s naší revolucí; jaký prospěch tedy mají z toho, že bez znalosti politiky naší strany používají samolibě obtížné termíny a cvičí se v pustém žvanění? Lidé, kteří neznají politiku strany, nevědí, v čem spočívá podstata jejich práce, nemají vlastní přesvědčení. Právě proto dogmaticky kopírují cizí slova a tím jen škodí celé věci. Jedním slovem jsou to lidé, kterým chybí čučche.

Mít čučche, to znamená dělat vše v soulase s realitou naší země, tvůrčím způsobem uplatňovat v této realitě všeobecné principy marxismu-leninismu a zkušenosti jiných zemí.

Uskutečňovat důsledně korejskou revoluci v soulase s realitou naší země je povinností korejských komunistů, je to cesta, kterou se musíme ubírat, abychom přispěli ke světovému komunistickému hnutí. Ve své zemi musíme vybudovat socialismus ve jménu štěstí a rozkvětu svého lidu, rozvíjet politiku, hospodářství a kulturu naší země. Může však vůbec někdo uskutečnit revoluci podle specifických podmínek své země, když nezná svou společnost, svůj lid, dějiny své země, její revoluční a kulturní tradice? Jak může přispívat k rozvoji své země člověk, který svým pohrdá a dává přednost všemu cizímu?

Byla doba, kdy někteří umělci říkali, že prý hudební nástroje naší

země jsou primitivní a nedokonalé, že se prý na nich nedá hrát podle not a chtěli je zahodit. Toto stanovisko jsme co nejpřísněji kritizovali. Politika strany v oblasti umění a literatury nebyla řádně prováděna proto, že v oddělení propagandy seděli lidé jako Pak Čchang Ok, který dával přednost všemu, co bylo z ciziny. Naše lidové hudební nástroje jsou velmi blízké citům našeho lidu. Proč bychom je tedy měli zahazovat? Je absurdní tvrdit, že na korejských lidových hudebních nástrojích nelze hrát podle not. Tady jde o ideologicky nesprávné stanovisko lidí, kteří pohrdají národním uměním.

Jak mohou lidé, kteří prý uskutečňují korejskou revoluci, samostatně uvažovat jako opravdoví hospodáři vlastní země, když nevycházejí z konkrétní korejské reality, pohrdají vším, co je naše a kopírují cizí? Když se kopírování stává zvykem, nakonec nezbude ani trochu vlastního přesvědčení a tito lidé už ani nedokážou vymyslet něco nového. Vezměme kupř. lenošivého žáka. Nechce se mu do slohového cvičení a proto pokaždé, když je má psát, žádá někoho jiného o pomoc. Je naprosto jasné, že nikdy nedokáže napsat slohové cvičení úplně samostatně. Totéž lze říci i o naší revoluční práci. Nebudete-li mít čučche, budete-li se spoléhat na jiné lidi a jen kopírovat všechno cizí, nebudete schopni projevovat sebemenší tvůrčí iniciativu.

Poté, co jsme vytyčili otázku čučche, změnil se způsob myšlení lidí. Všichni nyní pracují podle reálných podmínek a proto se projevuje hodně tvůrčí iniciativy, což bylo dřív nepředstavitelné.

Musíme vychovávat stranické kádry a členy strany takovým způsobem, aby projevovali tvůrčí iniciativu. Je třeba, aby dobře znali politiku strany a při plnění svých povinností dokázali samostatně myslet a rozvíjet svou práci. Předseda obecního výboru strany musí umět samostatně pracovat na základě politiky strany i tehdy, neřídí-li okresní výbor strany jeho činnost bezprostředně.